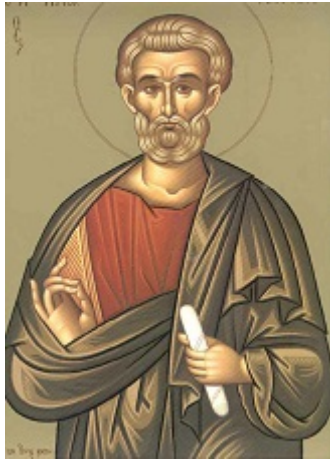
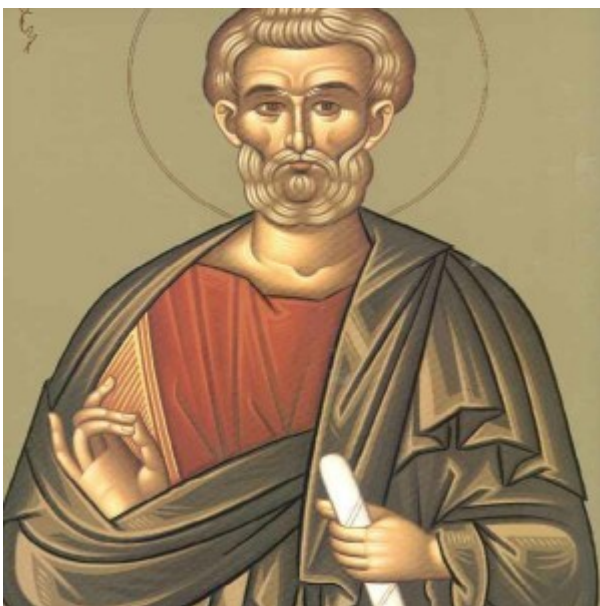

Άγιος Απόστολος Ματθίας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Σήμερα η Εκκλησία εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη του αγίου Αποστόλου Ματθία. Ο Ματθίας ήταν πρώτα ένας από τους εβδομήντα Αποστόλους. Μετά την Ανάληψη του Ιησού Χριστού, οι ένδεκα Απόστολοι, με πρόταση του Αποστόλου Πέτρου, στη θέση του Ιούδα του Ισκαριώτη, για να συμπληρωθεί ο αριθμός των Δώ-δεκα, εξέλεξαν τον Ματθία. Για τον απόστολο Ματθία σώζεται στην Έκκλησία η παράδοση ότι κήρυξε το Ευαγγέλιο στην Αιθιοπία, όπου είχε και μαρτυρικό θά-νατο. Θα περιοριστούμε στην εκλογή του αποστόλου Ματθία, όπως μας την ιστορεί και την περιγράφει ο ευαγγελιστής Λουκάς στο τέλος του πρώτου κεφαλαίου των Πράξεων των Αποστόλων.

Πηγή:<http://enorion.blogspot.gr/>

«Μια από εκείνες τις ημέρες», λέγει το ιερό κείμενο, μετά δηλαδή την Ανάληψη του Ιησού Χριστού, «κι ενώ ήσαν συναγμένοι ως εκατόν είκοσι από τους μαθη-τές, σηκώθηκε ο απόστολος Πέτρος και είπε· Αδελφοί μου, δεν μπορούσε παρά να πραγματοποιηθούν τα λόγια της Γραφής. Από τα παλιά το είπε το Άγιο Πνεύμα, με το στόμα του προφήτη Δαβίδ, για τον Ιούδα, που έγινε οδηγός εκείνων που συνέλαβαν τον Ιησού Χριστό». Πρέπει να προσέξουμε ότι, αρχίζοντας να ομιλεί, αμέσως – αμέσως ο Απόστολος πηγαίνει στη θεία Γραφή, για να στηρίξει αυτά που θέλει να πει. Αυτό σημαίνει ότι πηγή του θείου λόγου είναι πάντα όσα ο Θεός αποκάλυψε στις Γραφές και ότι όσα κήρυξαν οι Προφύτες πραγματοποιούνται στην Καινή Διαθήκη.

Για να πει τα λόγια του Προφήτη, ο Απόστολος λέγει πρώτα με συντομία την ιστορία και το οικτρό τέλος του Ιούδα. «Ο Ιούδας, λέγει, ήταν ένας από μας κι είχε αξιωθεί κι αυτός να λάβει το ίδιο με το δικό μας αξίωμα. Ο άνθρωπος λοιπόν αυτός, με τα χρήματα που πήρε ως αμοιβή για το έγκλημά του, αγόρασε ένα χωράφι, έπεσε όμως μπρούμυτα στη γη, σκίστηκε η κοιλιά του και χύθη-καν τα σπλάχνα του. Αυτό μαθεύτηκε σε όλους που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ, και γι' αυτό εκείνο το χωράφι ονομάσθηκε στη δική μας γλώσσα ακελδαμά, που θα πει χωράφι αίματος». Ο ευαγγελιστής Ματθαίος για τον Ιούδα λέγει ότι «απελθών απήγγεστο», δηλαδή πήγε και κρεμάσθηκε. Κι η παράδοση συμπληρώνει ότι έσπασε το κλαδί κι όπως έπεσε ο κρεμασμένος, σχίστηκε η κοιλιά του.

Έρχεται τώρα ο Απόστολος στην προφητεία για τον Ιούδα, που είναι λόγια από τους Ψαλμούς 68 και 108. «Το σπίτι του να ρημάξει κι άνθρωπος να μην κατοικήσει σ' αυτό και την αποστολή του να την πάρει άλλος». Το τελευταίο τώρα ενδιαφέρει τον Απόστολο, γι' αυτό και συμπεραίνει· «Πρέπει λοιπόν από τους άνδρες που ήσαν μαζί μας όλο τον καιρό που ο Κύριος Ιησούς συναναστράφηκε μ' εμάς, από την ημέρα που βαπτίσθηκε από τον Ιωάννη ως την ημέρα που αναλήφθηκε από ανάμεσά μας, να γίνει μάρτυρας μαζί μ' εμάς της αναστάσεως του Ιησού Χριστού». Το ζήτημα είναι όχι μόνο να συμπληρωθεί ο αριθμός των Δώδεκα, αλλά και ότι ο αναπληρωτής του Ιούδα θα γίνει στον κόσμο, μαζί με τους άλλους, μάρτυρας ότι ο Ιησούς Χριστός αναστήθηκε.

Στη συνέχεια ο συγγραφέας των Πράξεων των Αποστόλων, δηλαδή ο ευαγγελιστής Λουκάς, μας λέγει πως έγινε η εκλογή του Ματθία· «Πρότειναν δύο, τον Ιωσήφ που τον έλεγαν Βαρσαββά κι ύστερα πήρε το όνομα Ιούστος, και τον Ματθία. Ύστερα προσευχήθη-καν και είπαν. Εσύ, Κύριε, που ξέρεις τις καρδιές όλων, δείξε μας ποιόν απ' αυτούς τους δύο διάλεξες, για να αναλάβει τη θέση στο λειτούργημα αυτό και την αποστολή, που εγκατέλειψε ο Ιούδας και πήγε εκεί που του άξιζε. Ύστερα έρριξαν κλήρο γι' αυτούς κι ο κλή-ρος έπεσε στο Ματθία. Έτσι ο Ματθίας

προστέθηκε στους ένδεκα Αποστόλους». Θα πρέπει να σημειώσου-με εδώ ότι ο κλήρος στην περίπτωση της εκλογής του Ματθία δεν έχει τη σημασία του λαχνού στα τυχερά παιχνίδια. Οι Απόστολοι δεν περιμένουν από την τύχη, αλλά προσεύχονται στο Θεό.

Στην εκλογή του αποστόλου Ματθία πρέπει να προσέξουμε σ' εκείνο που γίνεται και στην εκλογή των επτά Διακόνων, καθώς διαβάζουμε στο έκτο κεφάλαιο πάλι των Πράξεων των Αποστόλων. Οι Απόστολοι προτείνουν και οι πιστοί εκλέγουν. Ο Ιησούς Χριστός, όταν στο Ευαγγέλιο διδάσκει την παραβολή του καλού ποιμένα, λέγει ότι ο ποιμένας «έμπροσθεν πορεύεται και τα πρόβατα αυτώ ακολουθεί». Πρόκειται εδώ για ένα περιιάλητο ζήτημα, που στον καιρό μας πολύ συζητείται· πρόκειται για τη θέση των λαϊκών στη διοίκηση της Εκκλησίας. Δεν είναι χωρίς σημασία το «προσευξάμενοι», που λέγει το ιερό κείμενο. Όσοι λοιπόν πι-στεύουν και προσεύχονται μαζί με την Εκκλησία, αυτοί έχουν θέση στη διοίκηση των εκκλησιαστικών πραγμά-των. Αμήν.

(Διονυσίου Λ. Ψαριανού, Μητροπ. Κοζάνης(+), Εικόνες Έμψυχοι, εκδ. Αποστ. Διακονία, σ. 427-429